

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΩΝ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ

Ο ΚΟΜΜΩΤΗΣ ΤΩΝ "ΑΣΤΕΡΩΝ,"

(Η άκνημνησίς του περιφήμου μίστερ Τζιμ Άνταμσον, του κυριεύει όλων των μεγάλων «άστερων» της κινηματογραφουπείλεως.)

ΔΩ και λίγο καιρό, μία μεγάλη κινηματογραφική εταιρεία, η «Μέτρο-Γκόλντγουϊν-Μάγερ», γιόρτασε με άρραγστη μεγαλοπρέπεια την δεκάτη επέτειο της ίδρύσεώς της. Ανάμεσα, λοιπόν, στο πλήθος των «άστερων», των «ακαταμάχητων» και των «αυτοσυνολών» της 'Αμερικής, που είχαν προσελίξη στη μεγάλη αυτή δεξίωση, που έδωσε επί τη ευκαιρία αυτή, βρισκόταν κι ένας εξαιρετικά ευγενικός άνθρωπος, που ήξερε όλο τον κόσμο και που μιλούσε μ' όλο τους «άστερες» με μεγάλη οικειότητα. 'Ο δη μοιρήλι αυτός άνθρωπος ήταν ο Τζιμ Άνταμσον, ο κομμωτής των «άστερων». Από το 1923 ο Τζιμ Άνταμσον φροντίζει για τα μαλλιά όλων των «άστερων» του Χόλλυγουντ, από τον Κλάρκ Γκέμπλ μέχρι τον νεαρό Μπίλ Χάρτ, κι από της Γκρέτας Γκάρμπο μέχρι της Ντόρθου Ντόρζαν, ενός «άστερα» με μεγάλο μέλλον. 'Ο Λόν Τσάνεϊ ήταν ο καλύτερος φίλος του και πολλές φορές πήγαιναν μαζί για να κρηγήσουν στις Σέρρες της Καλιφόρνιας. Όταν δε ο Άνταμσον έμαθε το θάνατο του μεγάλου «άστερα», έλαχε σαν μικρό παιδί τον ζέχιστο φίλο του.

—'Ο Τζιμ Άνταμσον άρχισε την λατκή του κομμωτήρα του ζυρίζοντας πρώτον απ' όλους τον μίστερ Λούις Β. Μάγερ, τόν διευθυντή της έστρατίας της εταιρείας, ο οποίος, μόλις σηκώθηκε από την πολυθρόνα, ελε κατευθυσιασμένως στον φίλο και συνδιευθυντή 'Ιρβινγκ Τάμπερτζ, που ήταν μαζί του :

—Επιτέλους, 'Ιρβινγκ, βρήκαμε έναν ματαμπετή της προκοπής ! .. Και προσέβαθε άμέσως τόν Άνταμσον τόν καλλοπισμό τών «άστερων». Στά στούντιο, βλέπετε, δεν υπάρχουν μόνο «άστερες» ή σηνηθητές. Υπάρχουν και πολλοί άλλοι και λιγέρες. Ένας απ' αυτούς, λοιπόν, τούς «άστερες», εινε κι ο Τζιμ Άνταμσον...

—'Ο διάσημος αυτός ματαμπετής του Χόλλυγουντ, μία μέρα που χτένιζε τα μαλλιά της Ντόρθου Τζόρζαν, μω άφηγηθηκε μερικώς αναμνησίς του.

—Έχω την μεγάλη τιμή, μω είνε, να περιποιηθώ όλες τις μεγάλες «αγόνισες» της θόνης. Αυτό όμως, έδω πού τά λέμε, δεν είνε διά και τόσο εύκολο ! Κανείς «άστερας» δεν μπορεί να καθήση ήσυχος στην πολυθρόνα του. Πάντα, μω πάντα, είνε βιαστικός και κυττάζει διαρκώς το ρολόγι του... Νά, ή μίς Τζόρζαν, παραδειγματός χάριν, άρχισε κούλα να στενοχωριέται, επειδή μω πάσατη την κούβεντα. Της ίσσογέθηκα ο δυστυχής ότι θά είνε έτοιμη σέ δέκα λεπτά της ώρας.

—'Η χαριτωμένη βεντέτα κάνει τάχα ότι διαμαρτύρεται και προσθέτει, για να περιφύξη λίγο τόν κομμωτή της :

—Έντωχώς ότι τó φαλλίδι τού μίστερ Άνταμσον κόβει, όπως κι ή γλώσσα του ! Έτσι μω φαίνεται ότι θά είνε συνεπής στην ίσποσή μου...

—'Ο μίστερ Άνταμσον όμως δεν περιάρχηκε καθόλου. —Λοιπόν, συνέχισε με άπαθεια, πρέπει να μη δυναρεστώ κανέναν ! Μά τά καταφέρω μιά χαρά ! Τό κοριείο μω δεν είνε από τά συνηθισμένα όμως αλλαφρασίμενος; Ξαναείδε τόν ύπνο του τόν τάφο και τούς δυό νεκροφάστες. —Όστε ήταν αλήθεια ! Πώς νά παραδεχτή πως γελάστηκε αφού τόν είνε ίδη με τά ίδια του τά μάτια; Έξαφρα πέρασε έξω ο νεκροφάλακας. Αυτή ή άπότομη διακοπή της κυκερινής οινής του έφερε άνατριχίλα. Ένας τρελός φόβος κυριέψη την ψυχή του. Φανταζόθηκε πως θρισκότατο στους θρομερούς δρόμους της πόλεως, άνάμεσα στις διαβολικές μορφές τών Κινέζων. 'Η θρώμα του δρόμου τόν έπιανε, οί ζητιάνοι, οί έμποροι, οί θεσμοδούχοι, όλοι του με τó ίδιο παγωμένο πρόσωπο χαμόγελο, σχηματίζον έναν αιθερύνιο κύκλο δαλγυρά του. 'Α, πόσο μισούσε αυτόν τόν τόπο. Την Κίνα ! Γιατί νάρθη σ' αυτό τόν καταραμένο τόπο; Πώς να Ξεφύγη, να γλυτώσει; .. Δεν μπορούσε πια νά μείνη εκεί. —'Αν ήτανε να πεθάνω, τούλάγιστον να πεθάνω στην 'Αγγλία. Λιποψυχούσε με την ιδέα πως μπορούσε να τόν θάψουν εκεί, άνάμεσα σ' άλλους έκείνους τούς κτηνικούς πηχικούς, με τά λοξά μάτια, τις παράξενες, έφιαλτικές μορφές. 'Α ! νά αναπαυθώ στο χάρμα της 'Αγγλίας κι όχι σέ κείνον τόν άπαίσιο τόφο που είνε νά σκάσουν... Δεν θά μπορούσε ποτέ νά ηχοχάση εκεί μέσα. —'Ας σκεφθώ, ότι θέλει ο κόσμος. Νά φύγη ! Νά φύγη ! Νά γλυτώσει, όσο άκόμω είνε καιρός.

—'Σηκώθηκε κι έγραψε στον γενικό διευθυντή πως ήτανε άρειά άρρωστος. Ζήτησε να τόν άντικαταστήσουν τó γρηγορώτερο. Έπρεπε να φύγη, να φύγη. Νόθηκε, έλπίζοντας να ηχοχάση λιγάκι. Πέρασε στο πλανόιο σαλόνι. —'Απλωσε τó χέρι του νά πάρη την μπουκκάλα με τó ούισκο, εκεί, κοντά τó πιάνο...

—Τό πρώτ τόν θρήκταν νεκρό, μπρομπύματα, κοντά στο πιάνο. Κοντά του τó ποτήρι του σασμουέμο και παραπέρα ή μπουκκάλα με τó ούισκο χάμω στο πάτωμα. Οί νεκροί που τούς έσπρωξε ν' αυτοκτονήσουν με τó ποτιό, είχαν έκδικηθη...

σμένα κουρεία πολυτελείας. Είνε μία προέκταση, θά μπορούσε να πη κανείς, τού στούντιο. Πολλές φορές ή αγόνισες κι' οί αγόνιτες μαθαίνουν έδωμέσα τούς ρόλους τους. 'Η Βίλμα Μπάρνερ, παραδειγματός χάριν, κι' ο Ροδόλφος Βαλεντινού είναν την συνήθεια να επαναλαμβάνουν τις σκηές τού φίλμ τους επί ένα άόλοηρο μήνα έδωμέσα, πριν να τις εγυρίσουν στο στούντιο. Τό ίδιο έκανε κι' ο 'Αδόλφος Μανζού, ο Ρόλαντ Κόλμαν κι' ο Τζων Γκάλμπερτ. 'Ο μόνος «άστερας» που με ροδάταν, ήταν ο Γατωινέζος Σισσορα Χαγιακάβα. Τί παράξενος άνθρωπος αυτός ο Χαγιακάβα ! .. Παρακολουθούσε τó φαλλίδι μω νά τούση προσοχή, σαν νά φοβάταν μήπως τού κόψω καμιά τούτρη παραινά ! Κάποτε, μάλιστα, τόν είνε νά σταμφορηθώ μέσα στά χέρια του έναν μικρό κώνδυρο, γαμίνον από παρόμοιο όργανοσκαλιούματα. 'Ηταν τó προσεχητάριό του... 'Ο Χαγιακάβα, όση ώρα καθόταν στην πολυθρόνα τού κοριείου μω, έκανε την προσοχή του. Φοβάταν, όπως μω έξασολογέθηκε μία μέρα σοβαρώτατα, νά μη τού κόψω τó λαμό ! Έχω λοιπόν άδικο κι' εγώ, που τόν θεωρώ ως τόν πιο παρόμοιο και τόν πιο αινιγματικό «άστερα» του Χόλλυγουντ ;

—Μά άκούστε τί σκάφωσα κάποτε, χωρίς βέβαια, νά τó θέλω, στον Ρέτζιναλντ Πάρκερ, τόν πρώτο σηνηθητή της «Μέτρο». 'Ο μίστερ Πάρκερ εγούριζε εκείνον τόν καιρό ένα φίλμ με κών-μπόξ και ή σηνητή τού στούντιο παρίστατε νά γραφεία μιάς Τράπεζας. Στις τρεις ή ώρα, λοιπόν, τó πρωί, ο Πάρκερ είνε στον Μπίλ Χάρτ και στον Κλίβ Σμιθ ν' αλλάξουν τó διάκομο και νά ηγρησουν άπό τά κών-μπόξ νά κάνουν τούς υπαλλήλους της Τράπεζας στις έκδοσι ύπόλοιπες σκηές τού φίλμ. Κατόπι έγραφε άπό τó στούντιο, για νά ξεκομμωθώ λιγάκι. 'Ο Μπίλ Χάρτ κι' ο Κλίβ Σμιθ ήθελαν τότε νά τού παίζωσαν ένα άσχημο παιχνίδι, και τó κατάφεραν. Όταν την άλλη μέρα εγυριστήκαμε κατά την άπουσία του, άρχισε να τραβάη από την άπειλοσία τά μαλλιά του. Οί τραπεζιτικοί υπάλληλοι είναν κομμένα τα μαλλιά τους όπως τά κών-μπόξ ! Έκτός απ' αυτό, ένα σγωνι κρησιόταν στην μέση και φωνάζαν σ' όλες τις σκηές, δίχως νά ισάχη κανείς λόγος ! 'Ο Χάρτ και ο Σμιθ μω είναν φέρε, οί άθεόφοβοι, τούς ήρωατούς νά τούς κόψω τά μαλλιά αλλά κών-μπόξ, κατ' έντολν του μίστερ Πάρκερ !

—'Ο Ραμόν Νοβάρο κι' ο Μπόιτ Μονγκάκιμερ, είνε δυό από τούς καθημερινούς πελάτες μω. Κάθε πρωί θάβονουν για νά τούς ξυρίσω εποδή σπουδαιώς, όπως λένε. 'Ο Ραμόν Νοβάρο, όταν είνε άξήριστος, άρροσταινει. Τό ίδιο παθαίνει κι' ο Μονγκάκιμερ. Κι' έτσι πολλές φορές, την ώρα που έρχομαι για ν' άνοιξώ τó κοριείο μω, βλέπω κάποιον από τούς δυό νά περιμένη με ίσπομή για νά τόν ξυρίσω ! .. Με έχουν ηγρησισει, βλέπετε, και δεν μπορούσε νά ηγορήσει τόν ξυράφι κανενός άλλου. Έπίσης κι' ο Κλάρκ Γκέμπλ είνε από τούς πιο ταπεινούς πελάτες μω. 'Ο λόγος δε είνε ότι ο μεγάλος αγόνις της θόνης με θεωρεί μοναδικό ματαμπετή για τά μαλλιά του. 'Ο Μορίς Σεβαλιέ, πάλιν, είνε πάντα εύθιμος και τραγουάει με χέρι όταν τόν ξυρίζω. Μά κι' ο Δέλι Κούατ, καθώς και ο Φρέντερικ Μάος, έρχονται κάθε μέρα για νά τούς περιποιηθώ.

—'Όπως σάς ανέφερα, όλες ή βεντέτες της «Μέτρο» μω έμπεσόντατα τά μαλλιά τους. 'Η Νόρια Σησερ κι' ή Μόρην Ο'Σούλλιβαν είνε από τις πιο φανατικές πελάτισσές μω. Φανταστήτε ότι έχω την έξαιρετική τιμή νά περιποιηθώ άκόμη και τά μαλλιά της Γκρέτας Γκάρμπο, από τόν καιρό που ή μεγάλη αγόνισσα ήθεσε στο Χόλλυγουντ ! 'Η Γκρέτα Γκάρμπο είνε ή πιο λιγύλογη βεντέτα τού κινηματογράφου. Μά μω μάλιστα πάντα με καλοσύνη και δεν την είνε ποτέ νά θυμώνη μαζί μω. Τοξιά μάλιστα νά πώ ότι είνε ένας από τούς πιο παλιούς φίλους της.

—'Εδώ όμως και λίγο άπάτητα άκόμη και μία καινούρια πελάτισσα. Είνε ή Ροθ Τσάμπερ, ή «Μίς Καλλιφόρνια 1934», που προσελήθη άμέσως από την «Μέτρο». Είνε πολύ χαριτωμένη και τόσο εύθυμη, που κάνει ένα σοφό τρέλλες και άναστατώνει πάντα τó κοριείο μω. —'Ο Τζιμ Άνταμσον σ' αυτό τó μεταξό ελε τελειώσε τó χτένισμα τών μαλλίων της Ντόρθου Τζόρζαν. Έχουν περάσει άκριβώς δέκα λεπτά ! Τόσα, όσα μω χάρισε για τή συνέντευξί του. 'Η χαριτωμένη βεντέτα είνε ικανοποιημένη. Μάς κυττάει μ' ένα θριαμβευτικό χαμόγελο. 'Ο μοναδικός αυτός κομμωτής του Χόλλυγουντ της έχει κάνει ένα θαυμάσιο χτένισμα τών μαλλίων της. Είνε γοητευτική όσο καινούια άλλη φορά. Φεύγει λοιπόν με τó μεγαλοπρεπές ύψος μιάς βασίλισσας.

—'Ο Τζιμ Άνταμσον, καθώς βλέπετε, είνε ο άνθρωπος με τις περισσότερες συμπαθείς στο Χόλλυγουντ, γιατί κάνει πιο άμορφους όλους τούς «άστερες» ! ..

'Ο Κλάρκ Γκέμπλ

—'Εδώ όμως και λίγο άπάτητα άκόμη και μία καινούρια πελάτισσα. Είνε ή Ροθ Τσάμπερ, ή «Μίς Καλλιφόρνια 1934», που προσελήθη άμέσως από την «Μέτρο». Είνε πολύ χαριτωμένη και τόσο εύθυμη, που κάνει ένα σοφό τρέλλες και άναστατώνει πάντα τó κοριείο μω. —'Ο Τζιμ Άνταμσον σ' αυτό τó μεταξό ελε τελειώσε τó χτένισμα τών μαλλίων της Ντόρθου Τζόρζαν. Έχουν περάσει άκριβώς δέκα λεπτά ! Τόσα, όσα μω χάρισε για τή συνέντευξί του. 'Η χαριτωμένη βεντέτα είνε ικανοποιημένη. Μάς κυττάει μ' ένα θριαμβευτικό χαμόγελο. 'Ο μοναδικός αυτός κομμωτής του Χόλλυγουντ της έχει κάνει ένα θαυμάσιο χτένισμα τών μαλλίων της. Είνε γοητευτική όσο καινούια άλλη φορά. Φεύγει λοιπόν με τó μεγαλοπρεπές ύψος μιάς βασίλισσας.

—'Ο Τζιμ Άνταμσον, καθώς βλέπετε, είνε ο άνθρωπος με τις περισσότερες συμπαθείς στο Χόλλυγουντ, γιατί κάνει πιο άμορφους όλους τούς «άστερες» ! ..